

Hong Nguyen

Wed, Feb 26 at 10:29 AM

Suy niệm Lời Chúa th 5 sau th 4 I tro - Lm. Hu Minh

SẴNG VÀ CHIA SẴNG LỜI CHÚA

Lc 9, 22-25

VÁC THỢ P GIÁ ĐỂ MÌNH ĐỂ THEO CHÚA

"Ai muốn theo Ta, hãy bỏ mình, vác thợ p giá mình hàng ngày mà theo Ta." Vào thời kỳ, thợ p giá là án tử hình mà Đế quốc La Mã đã dành cho những phạm nhân cùng đinh. Vác thợ p giá và đi theo Chúa Giêsu thì cũng giống như chấp nhận bỏ thời t thời b i gu ng máy b t công đã h p pháp hóa ng b t công. Nó cũng giống như thoát ly khỏi h th ng. Nh thánh Phaolô đã viết trong th g i cho các tín h u Galát: "Th gian đã b đóng đinh vào thợ p giá để v i tôi, và tôi để v i th gian" (Ga 6, 14).

V i trang Tin M ng hôm nay, Chúa Giêsu cho biết rõ h n con đ ng c a Chúa là con đ ng gì: đó là con đ ng d n t i vinh quang p c sinh, nh ng tr c đó p i qua đau kh c a thợ p giá; ai muốn đi theo Ngài thì cũng p i đi qua con đ ng thợ p giá, th m chí p i vác thợ p giá hàng ngày.

Ta th y các nhà lãnh t muốn chiêu d ng i dân theo mình thì h a h n nh i u đi u h p d n: vinh hoa phú quý, quy n cao ch c tr ng ... Chúa Giêsu kêu g i các môn đ thì nói: "ph i t b chính mình, vác thợ p giá mà theo." Ph i chẳng Chúa muốn con ng i đau kh ch không muốn con ng i h nh phúc? Th a không! Ch c ch n là Ngài muốn cho con ng i h nh phúc. B ng ch ng là Ngài đã sai Con M t xu ng tr n đ đ em i h nh phúc cho con ng i. Nh ng s dĩ Thiên Chúa ch n con đ ng Th p Giá đ c u chu c con ng i ch ng nh ng vì t i l i con ng i n ng n , ph i đ c đ n bù cho cân x ng, mà còn vì đó là cách Thiên Chúa bi u l tình yêu c a Ngài cách mãnh l i t nh t. Và Ngài cũng muốn m i g i con ng i b c đi trên con đ ng đó đ đi theo làm môn đ c a Ngài.

Có chuy n k nh sau : M t hôm, chúa Giêsu hi n ra cho hai trong s các môn đ c a ngài, đ a h đ n đ u m t đ ng r i trao cho m i ng i m t cây thánh giá gi ng nhau và nói: "m i ng i các con hãy vác thánh giá này và đi đ n cu i đ ng tr c m t, th y s đ i các con ó "

Nói xong, Chúa bèn đi, và hai môn đồ bắt đầu vác lấy thánh giá của mình.

Ngay khi họ chợt xem ra vác nhọc nhàn, chân rệu bèn dừng lại lúc mệt nhanh. Ngay trong ngày, anh đã đến cuối đường và vui mừng gặp Chúa Giêsu đã đến gần chỗ ở của anh. Còn người kia thì hai thì mãi chiều hôm sau mới đi hết con đường, xem ra anh mệt mỏi, không còn vác, nhưng kéo lê thánh giá mệt mỏi lúc mệt mỏi thêm, làm anh gần kiệt sức. Về gặp Ngài, anh phàn nàn ngay: Chúa đòi xử phạt công quá, Chúa cho con vác cây thánh giá nặng, còn anh kia Chúa cho thánh giá nhẹ, nên anh đã đến trước con lâu hơn vậy.

Gặp anh mệt vui tươi của Chúa bèn nghiêm nghị, Ngài nói: "Này con, ta không đòi xử phạt công đâu, hai cây thánh giá giống nhau và nặng như nhau. Con đến trách thánh giá nặng như, nó trở nên nặng là vì tâm hồn con ngay từ đầu và trong suốt quãng đường ta đã chờ, con luôn than phiền và càng than phiền thì thánh giá càng trở nên nặng nề. Ngay khi bắt đầu hành của con đến trước vì tâm hồn lúc nào cũng tràn đầy yêu thương."

Chúng ta, nhưng người Kitô hữu, đang bèn theo Chúa Giêsu, chúng ta không thể đi con đường khác. Tất cả mình là tất cả nhưng tính mê mệt xử dụng tất cả mình. Tất cả khi nguyên tất cả phẩm chất, con người luôn nhưng vẫn đi xử dụng, mà Thiên Chúa thì muốn kéo chúng ta lên để nhưng vẫn sống thánh thiện, cho nên cần phải kiên trì để không ngừng đi theo Chúa.

Bản thân còn có nghĩa tích cực là quên mình đi vì Chúa và vì anh em. Quên mình vì nghĩ đến kẻ khác, muốn phục vụ kẻ khác; quên mình vì muốn sống tha thiết, nhưng nhọc và yêu thương. Con người sinh ra vẫn ích kỷ, muốn sống quên mình vì Chúa vì anh em thật là khó, cần phải có ơn Chúa, cần phải kiên trì chờ đợi Chúa; cần phải có một đức sống Phúc âm.

Đến khi họ bắt đầu vác mình, là vác thập giá mình. Nhưng người hi vọng thập giá để mình là nhưng rệu ròi, bèn nhọc nhàn, nhưng bắt đầu nhọc nhàn trong cuộc sống. Nhưng thập giá của mọi người chúng ta còn là nhưng cuộc chiến đấu với mọi khuynh hướng xử dụng, tất cả trong ta; thập giá của mọi người còn là nhưng thập giá quan trọng nhưng con người bắt đầu toàn nhưng ngày ta tiếp xúc.

Thập giá là nhưng bèn phải chịu toàn hàng ngày : bèn phải của mọi người cha người mẹ, của cha của chúng ta, của con cái, của người bạn bè... Nhưng một viên leo núi, để lên cao, người phải phải kiên trì xử dụng sức lực và mồ hôi, có khi còn kèm thêm máu và nước mắt. Nhưng để đi lên, người phải kiên trì để nhưng niềm vui chinh phục để nhọc nhàn. Nhưng người kiên trì khó, người kiên trì sống

Đồ ng mãi dẫm chân núi mà ôm p gi c m ng không thành. Muốn thành công thành đ t ph i đ m hôi, ph i th c đêm ph i c g ng. Thành công không th có cho nh ng ai l i bi ng, nhút nhất.

Nh ng kh s mà đ i chúng ta ph i ch u cũng gi ng nh m t bó c i r t to và r t n ng. Ch c ch n chúng ta vác không n i. Nh ng Thiên Chúa đã th ng tháo dây bó c i đó ra, r i chia nó ra đ m i ngày ch ch t lên vai ta m t khúc thôi. Hôm sau m t khúc n a, và hôm sau ti p t c... Cu i cùng ta cũng vác xong h t bó c i. Nhi u ng i l i không làm nh th : ch ng nh ng h ch t lên vai khúc c i c a hôm nay mà còn thêm vào đó khúc c i c a hôm qua và khúc c i c a ngày mai. L gì h không vác n i!"

Th p giá không ph i là đ nh m nh, cũng ch ng ph i là m t nhu c u c p bách t Chúa Cha. Th p giá là h u qu c a vi c t nguy n đ n thân c a Chúa Giêsu đ m c kh i Tin M ng r ng Thiên Chúa là Cha, và do đó, t t c chúng ta ph i đ c ch p nh n và đ c đ i x nh anh ch em. B i vì l i loan báo cách m ng này, mà Ng i đã b b c h i và Ng i đã không lo s mà c ng hi n m ng s ng mình. Không có m t b ng ch ng tình yêu nào cao c h n là Đ ng thí m ng s ng mình vì anh em.

Cu c s ng là m t chu i nh ng l a ch n. Mà ch n thì ph i b , b cái kia đ đ c cái này. Nên nh là chúng ta đã ch n Chúa và con đ ng c a Chúa. Đó là s l a ch n căn b n, nh ng l a ch n căn b n y ph i th hi n trong nh ng l a ch n h ng ngày theo cùng chi u h ng đó. Mùa chay là th i gian chúng ta xét mình v nh ng l a ch n c a mình, đ ng th i l p l i l a ch n căn b n: ch n Chúa, ch n con đ ng th p giá, ch n t b .

Lm. Hu Minh

Kính chuy n:
H ng
